

ΣΧΟΛΙΟ 25/2/2020

Εφυγε, στις 22 Φεβρουαρίου, η μεγάλη Κική Δημουλά

η μεγαλύτερη γυναίκα ποιήτρια της Ελλάδας, η πιο πολυβραβευμένη και πολυτιμημένη Ελληνίδα, κυρίως, για τις συλλογές της «**το λίγο του κόσμου**», το «**χαίρε ποτέ**», «**Η εφηβεία της λήθης**», μέλος της Ακαδημίας Αθηνών!

Κάποιοι κουλτουριάρηδες κριτίκαραν το έργο της ότι είναι πολύ εύκολο στην κατανόησή του από το πλατύ κοινό(!), και ιδιαίτερα αυτοί της νεοταξικής «Αριστεράς» την επέκριναν γιατί τόλμησε να διαμαρτυρηθεί με γραπτό κείμενό της για την εισαγόμενη εγκληματικότητα... Φανταζόμαστε πόσο θα δυσανασχέτησαν, όταν πρότεινε με επιστολή της η Υπουργός Πολιτισμού (εκλεκτή του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ.) στην επιτροπή Νόμπελ της Σουηδικής Ακαδημίας, στις 16 του Γενάρη, την **Κική Δημουλά** ως υποψήφια για το βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας...

Θα ακούσε ως εισαγωγή στην απόλαυση (και «παραμύθιον») του έργου της ο περίφημος ορισμός της : «*Βαδίζεις σε μιαν έρημο. Ακούς ένα πουλί να κελαηδάει. Όσο κι αν είναι απίθανο να εκκρεμεί ένα πουλί μέσα στην έρημο, ωστόσο εσύ είσαι υποχρεωμένος να του φτιάξεις ένα δέντρο. Αυτό είναι το ποίημα*»!!